

A. Č.:

Na Rakitniški planoti.

Tam, kjer je bil doma nekdanji urednik »Vrtčev« — † profesor Anton Kržič; gori ob čedno prenovljeni, z dehtečimi nageljni, z vencu in vitkimi mlaji obrobljeni rojstni hišici njegovi; tam, kjer je svoj čas Tonček Kržič veselo žvižgal in prepeval, tam gori je bila v nedeljo, dne 5. avgusta t. l., izredna, ljubka svečanost. Častilci † Kržiča, prijatelji mladine, dobri učitelji in učiteljice, ki jih je vzgojil pokojni profesor Kržič, so poskrbeli, da se je na njegovi rodni hiši vzdala lepa spominska plošča, ki so jo ta dan s primerno slovesnostjo odkrili. Ob tej priliki je došlo na zračno in prostrano rakitniško planoto od blizu in daleč toliko častilcev pokojnega, gostov in domačega ljudstva, da ga toliko mala župnija še ni videla izlepa. Res je, da so domačini imeli ta dan tudi blagoslovljenje novih bronastih zvonov, ki so ta dan popoldne že proslavljali tudi Kržičev spomin, a vleklo je tudi Kržičevo slavlje.

Pred rojstno hišo blizu cerkve so se zbrali prav vsi, ki so bili poprej pri cerkvenem opravilu in pri sv. maši: šolska mladina, častno število učiteljstva, domačini, tujci, med poslednjimi dokaj Ljubljančanov. Preden je bila odkrita spominska plošča, je predsednik društva krščanskega učiteljstva, vodja Ivan Š t r u k e l j, zbranemu občinstvu, stoječ na vzvišenem, ocvetličanem odru, pojasnil pomen slavnosti, hkrati pa točno in obštrno, z živahnimi besedami orisal skorajda vse življenje in neumorno delovanje pokojnega slavljenca. Poslušalci so vztrajno in napeto sledili dogodkom in prizorom iz življenja svojega odličnega rojaka, ki je toliko dobrega storil uprav za vzgojo in blaginjo drage mu mladine. Ugajale so jim osobito razne šaljivke, ki je znal z njimi rajni šegavi pisatelj razvedriti in v dobro voljo spraviti vsako družbo.

Na slavnostnem odru je nato nastopilo še več govornikov iz Ljubljane. Opisovali so navzočim vrline in zasluge rajnega častnega kanonika Kržiča. Poudarjali so, da bo za pokojnega najlepši spomenik, če bodo vsi: starši, duhovniki in učitelji — z isto vñemo posvečali svoje moči krščanski vzgoji mladine, kakor je delal rajni mladinoljub Kržič.

Ko je bila okusno ovenčana spominska plošča odkrita, je navzoče učiteljstvo zapelo par mičnih in slavnosti primernih pesmi. Dobri Rakitničani so bili to nedeljo izredno veseli in oduševljeni. Radovali so se novega zvonila, a še bolj so bili ponosni na svojega odličnega rojaka, čigar spomenik bo brez dvoma budil osobito v srcih ondotne mladeži vñemo za vztrajno delo in učenje.

